

శాగకు మాలకు నిప్పుల పుంజమండ
రైలు బండిని నడిపించుడైవరుండ
ఆటోమోటారులైకు అవ ధుబండ
ఒకడు ప్రక్కతిని స్వచ్ఛింప నుండవలడె.

ప్రేమ స్వరూపుణాణా

ఈ చిత్ర విచిత్రమైన చలాచరప్రపంచమునకు సృష్టికర్త ఒకడున్నాడు. అతను సర్వజ్ఞుడు సర్వశక్తి మయుడు. సర్వవ్యాపకుడు. అట్టి భగవంతుని అనేకమంది అనేక పేర్లతో మురిస్తూ భజిస్తూ తరిస్తూ వచ్చారు.

అల్లాయుచు మహాక్షుణ్ణులు జహానాయుచు సత్సైస్రవుల్
సుల్తాన్లు షుభుడటంచు వైష్ణవులు శంభుండంచు శైవుల్ సదా
ఉల్లాసంబున గాల్చు నెల్లరును నాయుల్కగ భాగ్యుణి సు
పల్లభంబు లాసంగి శ్రోతు పరమాత్ముండొక్కడే యాచు భాజించుడె.

వికమత్తము, సంఘభావము, భక్తిప్రపత్తులు భవమానవునికి అత్తవసరము. ఇట్టి పవిత్రమైన మాడు సూత్రములు మానవ లోకములో అభివృద్ధి పొందింప దలచి అనేకమంది మహనీయులు కౌశ్లమతములు స్థాపిస్తూ వచ్చారు. మతమనూ కేవలము ఒక పరిమితమైనది కాదు. మానవాచార్యుడయినవంతు జీవిత పరమావధికి మార్గము చూపించడే మతము. మానవునియందలి మానవత్వము ప్రకాశించి పదిమందిలో కలిసి ఆనందముగా జీవితము గడిపింపజేసేది మతము. జీవునకు జెవునకు మధ్యనున్న సంబంధ బాంధవ్యమును చెకూర్చినదే మతము. అనేకత్వము నందలి ఏకత్వమును నిరూపించేదే మతము ప్రేమ, ఐక్యము, సేవ, కలిమి యీ మతమునకు ప్రధానమైన అంశములు. మానవునియందలి ఉత్పన్నమగు అనుభవములను, సర్వభావములను వ్యాపింపజేసి సమాజమునకు అందింపజేసేదే మతము. మానవ జీవితములో జెస్సెత్తమును ఆనందమును, సచ్చిదను నిరూపింపజేసి జగత్తునకు ఏకత్వము బోధించేదే మతము.

ఇటువంటి ఉన్నతమైన మతమును యానాడు సర్కులే తమైన భావముతో అనుభవిస్తూ ఆచరిస్తూ ప్రచారప్రచోధనలు సల్పటము దురదృష్టము. ఇది యావత్ మానవ జాతికి అందఱిగమైన ప్రవాసము యీ మతము. ఇట్టి పవిత్రమైన మతరహస్యమును సమాజమునందు వ్యాపింపజేసి నిమిత్తమై మతకర్త

లు కొన్ని విధములైన ని బంధనలు సత్తి జగత్తులో ప్రచారప్రచారాలు సలుపుచూ వచ్చారు. అమోహాత్మిన్ని, పవిత్రత ను, దివ్యత్వమును ప్ర చురింప జేయుటకు సత్య అహం సత్య ప్రాణానందమున సూత్రములని బోధ మతము ప్రచారము చేస్తూ వచ్చింది. మానవులు దురు భగవంతుని ఆర్థులై. ప్రతి ఒక్కరు కూడను నాదర నాదర భావము పెంపు కొని దివ్య ప్రాణ దైవ త్వమును పుట్టించి ఆనందమును అనుభవించాలని క్రైష్టియన్ మతము ప్రచారము చేస్తూ వచ్చింది. All one one be alike. To every one. అను ప్రాణులు సత్తినాడు జీవన్. ఇక మహావ్యూహియ మతము నందు ఆత్మ రీతిగా అందరు కూడను నోదరులై. ఈ నాదర భావమును అభివృద్ధి పరచుకొని జగత్తు ననుశాంతి భద్రతలు చేశారు. పుట్టిన ప్రాణానందమున వారు ప్రాణులై.

'త్రజే దేహీ కుల స్త్రాణే కులం జన పద స్త్రాణే' అన్నాడు మను చక్ర ము. నాయనా మానవుడై జన్మించినందుకు యీ జగత్తులో కులమునకై నే జీవితాన్ని వాళ్ళించుకో. సమాజమునకై త్యాగము చేయి కులమును త్యాగము చేయి. సమాజము ప్రాణానందమున సూత్రముని ప్రాణించినది మను శాస్త్రము. దుష్కారములు సహాస్రార్థ సహస్రపాత అన్ని శిరస్సులు కూడను దైవము యొక్క శిరస్సులై. అన్ని పాదములు దైవము యొక్క పాదములై. అన్ని వక్షములు దైవము యొక్క వక్షములై. ఈ లోక మత్తము యొక్క సమాజ చట్టాన్ని ఉపనిష త్తులు కూడను బోధిస్తున్నాయి. మానవునిది సమిష్టి సాంప్రదాయమేగాని వ్యక్తి సాంప్రదాయము కాదు. పుష్టిగా యీ జగత్తునందు మానవుడు జీవించలేడు. మానవుడు యీ జగత్తులో సుఖ శాంతిలతో జీవించ వలెనన్న సమిష్టి భావాన్ని వాళ్ళించుకోవాలి. సహన వనతు, సహనో భవన్తు, సహ వర్కం కరహౌతి అనగా అందరూ కలిసి మెలసి జీవిస్తారు. కలిసి మెలసి వారాడు యి. కలిసి మెలసి ఆనందముతో పరుగు యి. అని కూడను వేదము ప్రాణించింది. ఏ తానో అన్ని మతములు కూడను సమాజము యొక్క ధర్మాన్ని, శ్రీయస్సును వ్యక్తియందు వుంచుకొని ప్రాణులు సలుపుచూ వచ్చాయి. ఈ సమాజము యొక్క ధర్మము జగత్ క్రైస్తవము. సత్య సాక్షాత్కారమున అవ్యత బిందువు సమాజము నందే ఆకర్షణించినది. కనిపించు వస్తు వాస్తవ లాభ సమాజము నందు యీ నాడు కల్లోలములు, కలహములు, రాక్షసములు కలిగి కలహితమై విషముగా హరించి. అన్ని మతములు కూడను పవిత్ర మే బోధిస్తూ వచ్చాయి. అన్ని మతములు సత్యవార్తమును అవలంబించి చమని బోధిస్తూ వచ్చాయి. సద్గుణములు మనమునకి ప్రాణానందము ప్రమాణము అని బోధిస్తూ వచ్చాయి. కనుక అన్ని మతముల యొక్క సారము, అన్ని శాస్త్రములు యొక్క మూలము, అన్ని ప్ర యాతుముల యొక్క గర్భము ఒక్కటై వుండగా యీ విధమైన బోధ భావములకు అవకాశము ఎక్కడ వున్నది? మానవులు వేరు వేరుగా గర్భము ఒక్కటే. ఇంత మాత్రము బోధ మానవులు మతముల విషయమై కలిపించి అనేక విధములైన కల్లోలములు రెచ్చ గొట్టుటము దుష్కర్మము. కుంభ వర్తము కురియనప్పుడు జలమంతా పవిత్రము గానే వుంటుంది. ఈ జలము కంటితో సుట్టబడిన సెలైవైన సముద్రమువైన నదులైన ఏడు మంది.

ఆ ప్రదేశముల యొక్క ఏరికొనుటల ప్రభావము ప్రకాశించుచున్న రూపములు మారుతూ వుంటాయి. అంత మాత్రము చేత జలచేదము నుదనని భావించరాదు. మతస్థాపకులయొక్క ప్రభావముల ప్రకాశించుచున్న, అట్టి దేశాలపరిస్థితుల ప్రభావము ప్రకాశించుచున్న ప్రజలయొక్క అభిరుచులను కూడను ప్రకాశించుచున్న కొన్ని నియమనిబంధనలు చేస్తూ వచ్చారు.

అంత మాత్రము చేత ఒకరు అధికులనిగాని యింకొకరు అల్పులనిగాని మనము చేదమును పాటించరాదు. ఏమాత్రము చేదము తోడిది మతము యొక్క స్వభావము. ఇలాంటి పవిత్రమైన మతసాంప్రదాయములను సమిష్టి రూపములో అనుభవించి దివ్యమైన దైవత్వమును ప్రకాశింపజేయుటకు మనము యొక్క ప్రజానీతి కర్తవ్యము. నిత్యము ప్రజానీతి సూత్రము. అన్ని మతములందు ఆడనీ మూల తప్పకూడదని యిచ్చిన వాగ్దానము చెల్లించవలెనని మాటయే మానవునకు ప్రజానీతిని నూలును కొరకు కోరుటే నిజమైన ఆస్తియని అన్ని ధర్మముల యొక్క కర్తవ్యమే మనుచేతవత్తి బోధిస్తూ వచ్చింది. సామ్రాజ్యము ప్రభావ శిక్షణకు ఫ్లెట్. ఈ ఫ్లెట్ శిక్షణకు అరిస్టోటిల్. అరిస్టోటిల్ శిక్షణకు అలెగ్జాండరు. ఐథెన్స్ ప్రభుత్వ తత్వము న్యాయశాస్త్రంగా ధర్మశాస్త్రంగా సహనశాస్త్రంగా సమత్వముతో అభివృద్ధి పొందాలని ప్రకారము చేశాడు. Truth, beauty, goodness అనే మూడింటిని ప్రధానమైన లక్ష్యముల ప్రకారము చేస్తూ వచ్చింది దీనినే వెదములన్నీ కూడను సర్వం శివం సుందం అన్నాయి. పదముల యొక్క ప్రభావములు అర్థములు జీవితముగా భావించినప్పుటికి యదృష్టమైన తత్వము ఒక్కటే. ఇలాంటి వెకత్వమును మానవత్వముగా విశ్వసించి దివ్యత్వములో మనము ఆనందమును అనుభవించుటే సుఖము ప్రధానమైన సాధన. భారత యుగ యొక్క సాంప్రదాయము, భారతీయుల యొక్క సంస్కృతి దివ్యమైన దైవత్వమునే విశ్వసించి వచ్చింది. 'పండిట్ అనే పదమునకు ఎంతపవిత్రమైన అర్థమును ప్రకాశించిందో విచారించవచ్చు. దైవస్వరూపము కానిది యీ జగత్తులో ఒక్కటి కూడను లేదని సూచించినది. రాయిమొదలు రిక్తుము వరకు పచ్చిక మొదలు పారిజాతము వరకు చోమ మొదలు తిమసు వరకు పక్షిమొదలు సుప్తవరకు చెట్టుమొదలు చేమల వరకు కూడను వెకత్వము ప్రకాశించినది. దివ్యత్వమును విశ్వసించినది. దైవత్వము గా ఆరాధించినది.

నేను అనే దైవసంపత్తి కేవలము మానవులందు మాత్రమే పరిమితము కాకూడదని సర్వ జీవులకు యాత్రేమ తత్వము పెంచాలని పంచాలని కూడను ప్రకాశించింది. భారతీయుల సంస్కృతి. కానీ యీ నిత్యమై సుఖించలేని మూర్ఖులు, అజ్ఞులు భారతీయులు రాజ్యసురత్వమును చెట్లను పూజిస్తూ వారు పాములను పూజిస్తూ వారు అని వాస్తవ్యమే చేయటము కేవలము అర్థరహితమైనది. భారతీయుల దృష్టియందు సర్వసాధకములు దైవస్వరూపములే. 'సద్గుణాత్మకం బ్రహ్మ, సర్వవిఘ్నమాయం జగత్' అనే

పదమూల యొక్క అంతర్భాగము యొక్క ప్రాచీనమైన వర్ణన. ఇంతవఱకున్న వాస్తవము ఏమిటనో తెలియదు. ఇది యే గాఢమైన అనుభవము. ఇలాంటి పరిస్థితులలో మనము మరేదేకమందు కానరాదు. అన్ని మతములందు యొకటే సమతమును బోధించినట్లుగానే స్వర్గపరులు స్వప్రయోజనములు యొకటే తత్వమును గుర్తించుకొనే కాలము సంభవించినట్లుగా భావించవలసి వుంటున్నది. ఇట్లు భావనము కలవాడు పండితుడు కాదు. వేదశాస్త్ర యితీక్షణ ప్రయోగములు గుర్తించిన వాడు పండితుడు కాదు. పాండిత్యము ఆర్జించిన వాడు పండితుడు కాదు. ఇంకా ప్రవేశించిన వాడు పండితుడు కాదు. 'పండిత్యా సమదర్శినః' సమానమైన దృష్టి కలవాడే నిజమైన పండితుడు. అన్ని మతములందు సమదృష్టిని మనము పెంచుకోవాలి. ఏమతమును మనము విమర్శించరాదు. దూషించరాదు. అన్ని మతములందు వుండిన ఆనంద రసమును గ్రహించి. కనుకనే సర్వమతములు సురము వికృతము అదియే ప్రేమ తత్వము. అదేమే తత్వము మనం పెంచుకున్నప్పుడు దృష్టి మనము అవకాశమే తోడు. కనుకనే జగత్తులో జరిగే కలహములు, కలహములు, కలహములు మతము కలహముని భావిస్తున్నారు. మతములు కాదు కారణము. స్వర్గపరమైన మతమే దీని కారణము.

వికృతమతముల వుండి కలహము జరిగి భక్తాదుల ముందు జైత్రమును తెచ్చించినట్లు వంటివి లోకములో ఎన్నియో. ఇప్పుడు యిలా, యిలా ఒకేమే తమము. కానీ ఎందుకు కలహములు జరుగుతున్నాయి. విదేశీయులలో మాకు భాగములు లేవు. యిప్పుడు వారు వుంటున్నారు. వారిలో వారు ఎందుకు కలహములు జరుగుతున్నాయి. భారత దేశములో అందరూ భారతయులుగానే వుంటున్నారు. భారతము మతముగానే వుంటున్నది. కానీ ఎందుకు కలహములు జరుగుతున్నాయి. కనుకనే ఏదో వాటి మనము లోతుగా దిగి విచారించినప్పుడు యొకటే మనము మతములు కాదు కారణము. స్వర్గపరమైన మతమే దీని కారణము. మతమునే బలముగా భావించి వ్యక్తిగతమైన స్వర్గమును సాధించటానికి యొకటే సర్వమైన కలహములు కలహములు జరుగుతున్నాయి.

ప్రేమ స్వరూపులారా! ప్రపంచములో ప్రధానమైన శాంతిని మనము గాంచాలనుకున్నప్పుడు మతములను యేమోతము చేయించరాదు. మన జాతికంటే ఏమి ప్రధానముగా ఉంది. మతము కంటే మతము అభివృద్ధిని మనము పోషించాలి. కనుకనే మనము సమత దృష్టితో అత్యవసరము పెరుగుతున్నట్లు నిశ్చయించి ఆ మతకర్తల యొక్క నియమములను పుణ్యంబుగా భావింపవలసి వుంటుంది. అవలంబిస్తూ వచ్చారు. గాలము కడతన కాలము మతములందు వున్న మనుజుల ప్రధానములు మార్చుకోవలసి అనేక విధములైన తెగలను స్థాపిస్తూ వచ్చారు. ఇది వ్యక్తిగతమైన స్వర్గము మే తప్పు మతకర్తల ప్రాధాన్యము కాదు. మనము స్వర్గము, స్వప్రయోజనమును త్యగము చేయాలి. ప్రేమ సహన సాను భూతులను పెంచుకోవాలి. సమ జాతి తమను మనము సాధించాలి. అప్పుడే దేశము యొక్క శాంతి, విశ్వము యొక్క

వైముము మనము ఆశించిన వారముగాని లేక సేవించిన వారముగాని కాగలము. సేవ అత్యవసరము. యీ సేవ
యందు ఎట్టి బీభత్స భావము అందించరాదు. సమాజము యొక్క అభివృద్ధి సేవ మనము ఆశించాలను కున్న
ప్పుడు మన కర్తవ్యము ను మన మమత్యాన్ని ఇగము చేయాలి. అట్టి త్వగమే బీబి యా? సరియైన మార్గము
కనుకనే వేదము కూడను 'నకర్షణా న ప్రజయా ధనోన త్వగేనైకే అమృతత్వమానను' అని త్వగము చేత
నే మనకు అమృతత్వము పుత్రిస్తుందిగానో మనము స్వార్థము చేత అమృతత్వము పొందలేము. ఈ సమ
త్వమును బగతికి వ్యాపింపజేయటానికి సామ్యవైష్ణవము పూనుకోవాలి.

కునాదు ప్రశాంతి నిలయములో ఎన్ని మతములవారో కూడినారు. ఎన్ని భాషలవారో కూడినారు. ఎన్ని
సాంప్రదాయములవారో చేరినారు. కాని అందరి యొక్క సాంప్రదాయము, అందరి యొక్క లక్ష్యము, అందరి
యొక్క ఆశయము యీ ప్రశాంతి నిలయములో ఒక్కటే. అదే ప్రేమ తత్వము. ఈ క్రైస్తవం అనే పండుగ ను
అనేక దేశములవారు అనేక విధములైన రూపములలో అనేక రోములైన ఆనంద ఆహ్లాదములతో, అభ్యుచితము
లతో జరుపుకుంటూ వుంటారు. కాని ఒక్కటి మాత్రం అందరు గుర్తించాలి. ఒక్క ప్రశాంతి నిలయములో
జురే క్రైస్తవం అనే పండుగ ప్రపంచములో ఎక్కడా జరుగదు. ఇన్ని మతముల వారు, ఎన్ని భాషలవారు
ఎన్ని సాంప్రదాయములవారు ఒక దగ్గర చేరి తివ్యమైన భావముతో దైవచేతనలో పవిత్రమైన కర్మల
చేత స్వార్థకము గానిం చుకొనెడి ఎక్కడ కూడను జరగదు. ఇదే సాంప్రదాయమును మనము ప్రప
ంచమునకంటే చూడాలి. జరుపు కుంటారు అమెరికాలో, జర్మనీలో, జపానులో, ఇటలీలో, ఆస్ట్రేలియా
జరుపుతుంటారుగానో ఏమి జరుపుకుంటారు యీ క్రైస్తవం అనే పండుగ అనుకుంటే కిన్నుళ్లు చెమటోయెము
బాగా త్రాగటము, ఇన్నాబు ఆడుటము, కాలమును వ్యర్థము చేయటము ఇక్కడ కూడను మీరు త్రొ
గుతున్నారు. ఏమి త్రొగుతున్నారు? పవిత్రమైన ప్రేమ త్రొగుతున్నారు. ఈ ప్రేమను ప్రపంచమునకే మీరు
త్రొఫించాలి. పవిత్రమైన మతతెగలను మీరు పాటించ కూడదు. ప్రజాధింపన వాక్యములను ప్రజా
ర ప్రజాధులలో మనము ఆనందమును అనుభవించాలి. కేవలము జాధింపనంత మాత్రమున
కాదు. మీరు అనుభవించి ఆనందించి పవిత్రమందిరి అందించాలి. ప్రతి మానవునకు ఛక్రి ప్రపత్తు
య అత్యవసరము. ఛక్రి లేక జీవితమే వ్యర్థము. సృష్టికర్తకు వగిన వ్యతర్జిత చెప్పలేని మానవుని జీవిత
ము వ్యర్థము కాదా!

ఇన్ని సోకర్ములు అంత సదుపాయములు అన్ని రకములైన పంచ భూతములు మానవుని యి
క్కో పోషణ నిఖు త్వై అందించిన భగవంతునకు కింత తైనా వ్య తర్జిత చెప్పుకోకూడదా. మానవునకు
వ్యతర్జిత ప్రధానమైన పుణ్యము. దైవమునకు ప్రతి మానవుడు క్షుతర్జిత చూపించాలి. మతకర్తవైన పెద్దలు
కూడను యిలాంటి సత్యమార్గమును అనుభవించి అనేక ఆడుటలను చాధిస్తూ వచ్చారు. మతకర్తవ జాధింప

న సత్యసూత్రము వృద్ధయముల్ పుత్రికున్నట్లుగా మీరు ఆచరించాలి. కేవలము పైకి చరితనంతమాత్రమున సార్థకముగాదు. ఋణము చరితనంత మాత్రమున సార్థకముగాదు. భగవద్గీతను పఠించినంత మాత్రమున సార్థకము కాదు. గ్రంథాంశములోని పలుకులను కీర్తించినంత మాత్రమున సార్థకము కాదు. అందుల్ ముడిస ప్రధాన సూత్రాన్ని మనము ఆచరించాలి పెట్టాలి. సాక్షి జోను అనేకమంది యువకులసంఘం దేర్చి నిర్బంధిత వ్యవయ పరిశీలన జరిపే విధానమును ప్రబోధించేవాడు. కొన్నిసార్లు ప్రధాన అధికారి భక్తి ప్రపత్తులు కలిగిన వాడే వుండాలి. భక్తి ప్రపత్తులు లేనివాడు అజ్ఞానాని కావడానికి ఎటుకాదు అన్నాడు. సత్యమునే తన జీవితాదర్శముగా భావించాలి. భగవంతునికి కృతజ్ఞతను చూపించే వ్యక్తిగా వుండాలి. అజ్ఞానాని అనుభవించేటట్లుగా అవంకారముతో దైవాన్ని మరువకూడదని, అట్టి అధికారి అధికపతనమునూ రుని బోధించాడు. కానీ యా ప్రబోధలు కొంతమంది వారికి యేమాత్రము నచ్చలేదు. దేవుణ్ణి అతనిపైన అనేక కముష్టిన నిందలు మోపుతూ అతనిని శిష్టార్థునిగా భావిస్తూ వచ్చారు. కట్టుకడపటికి అతనిని చూపడానికి నిర్ణయము చేశారు. తను నిర్ణయ వృద్ధయము. నిష్కర్మ కర్మజీవి. అలాంటివి బోధించటానికి యేమాత్రం భయపడలేదు. ఈ అపవిత్రమైన పాఠశాల జేతల్ నా ప్రాణము విడిచి దానికంటే నా పవిత్రమైన శిష్యుల జేతల్ ప్రాణము వదలటము చాలామంది దని భావించాడు. అంకెనాన్ని తన శిష్యులకు అంకెముల్ ప్రబోధించాడు. నాయనా మీరందరూ కూడను దైవమునకు కృతజ్ఞత చూపాలి. సత్యన్ని పాటించాలి. అడిగిన మాట తప్పే యివరకు యొక్క ఋణముల్ మన జీవితము వదలకూడదు. అను అదర్శమును తాను నిరూపించాడు. అతను ఎప్పుడూ అంకెనానికి ఒక కోడిని యిస్తూనే వాణ్ణి నమోదు చేశాడు. తన ప్రాణమును తీసుకొని నీకీ ముందు యీచన చేశాడు. నేను ఎవరికి ఏ ప్రాణాన్ని చేశాను అని యోచించి ఒక శిష్యుని దగ్గరకు పిలిచాడు. నాయనా నేను ఒక వ్యక్తికి ఫలానా అప్పుడు ఒక వాణ్ణి నమోదు చేశాను. కనుక నా ప్రాణము ముడిసప్తమే నీవు ఒక కోడిని తెచ్చి అతనికి అందించమని చెప్పాను. తోసిందిన అతని యొక్క ఋణముల్ నేను పుట్టు వలసి వస్తుంది. ఆ యొక్క సూక్తి శిష్యులలో పెద్ద వాణ్ణి అబ్బిపోయింది. పునర్జన్మమునకు కొరణం మన యొక్క మాటలు తప్పటమే. కృతజ్ఞత యివ్వకుండా చూచుకోటమే మన పునర్జన్మకు మూలకారణము. కనుక మాటలకు విత్తనము వంటిది. అది వినిపిస్తేనే తిరిగి 'పునరపి జననం పునరపి మరణం కనుక నీవు యాచిన మాటలను దగ్గించుకొని దానిని సార్థకము చేసుకోవడానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి.

అదే విధముగానే 'హెల్త్ మెన్టల్' ఒక అదర్శమును నిరూపించాడు. అతను కూడా ప్రాణము విడుచుటకు పూర్వము చక్కగా యోచించి నేను ఎవరికైనా ఒక వాణ్ణి నమోదు చేశానా? నేను ఎవరికైనా ఋణం పడినానా? ఋణముంటే తిరిగి నాకు పునర్జన్మము కలుగుతుంది. ఋణావిముక్త డను కొవలసి సత్యమును తన శిష్యులకు ప్రబోధిస్తూ వచ్చాడు. అతను ఎప్పుడూ అంటే ప్రత్యేక ప్రాణము

చేసినప్పుడు తను శిష్యుని మాటలలో మునిగి అంటే వాని? సుంకము యివ్వకుండా వచ్చాడు. అది జ్ఞాపకము వచ్చింది మరణించడానికి పూర్వము. తన యొక్క శిష్యుని దగ్గరకు వెళ్ళి నాయనా ఫలాన స్థానము లోను అంటే గలవాని? నేను అనాడు భార్య యివ్వకుండా వచ్చాను. కనుక అతనికి యీ ధనమును యిచ్చి యీ ఋణమును విముక్తి చేయమన్నాడు.

ఇదే ప్రతి భారతీయ శాస్త్రమునందు కూడను ఋణావిముక్తి అనే సత్యాన్ని అధికంగా ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది. అడిగిన మాట తప్పకూడదని చెప్పి తన రాజ్యమునకు, తన తిని తన చెడ్డలను కూడా కోల్పోయి సత్యాన్ని నిలబెట్టడానికి తగిన కృషి చేసి ప్రాణములను కూడను అర్పితం చేశాడు వారివ్వం ద్రుడు. ఈ విధంగా లోతునకు దిగి నిరూపణ చేస్తే అన్ని మతములందు యీ సత్యము యొక్క ప్రభావము చ్చిగము యొక్క ప్రభావము, ఇక మత్యము యొక్క ప్రభావము ఎంతైనా మనము గుర్తించడానికి వీలౌతుంది. కనుక ఇక మత్యము అవసరము. ఇక మత్యము లేకుండానే జీవితమే వ్యర్థమైపోతుంది. మనము దేశాత్మ హులుగా కాదు దైవద్రాహులుగా మారగలము. వృష్టిగా జీవించడానికి బదులు నేవు సమిష్టిగా జీవించడానికి ప్రయత్నించు. ఏదిమంది తో చేరి మనము జీవించడానికి ప్రాముఖ్యత. ఏదిమంది తో జైమము మనము పెంచుకోవాలి. ఈ ద్రైమియో లోటు సజ్జామోత సంబంధ బంధవృత్తమును అభివృద్ధి గా వించుకోవాలి. అదే సత్యమునందు ప్రధానమైన సూత్రము. అన్ని మతములందు యీ లక్షణమును అభివృద్ధి గా వించుకోవాలి? తగిన కృషి చేశారు.

వివృత్తి వృష్టిగా భగవంతుని ప్రార్థన చేస్తున్నాడో ఆ ప్రార్థనకంటే సమిష్టి ప్రార్థన అత్యవసరముని గురునానక సమిష్టి భజనలు ప్రారంభించాడు. అందరు చేరి ఏక కంఠముతో భగవంతుని ప్రార్థించినప్పుడు ఆ భగవంతుని వృద్ధయము కరగి కడలి వస్తుంది. ఇంతమంది వృద్ధయో పలయే వృద్ధయమైనా ఒకటి ఏకత్రయైవది వుంటుంది కదా! కనుక ఆ వృద్ధయమైనా భగవంతుని వృద్ధయమై కఠినిస్తుంది. కనుక సమిష్టి భజనల లోపల మనము పాల్గొనాలి. సమిష్టి నెవలో మనం పాల్గొనాలి. సమిష్టి జీవితమును మనం గడపాలి. అదే సర్వోత్కృష్టమైన మార్గము. దైవ భావాల నిర్మలనము చేసి ద్రైమ భావమును పెంచుకోవాలి. ఎ

ద్రైమయే ప్రధానమైన భగవంతుని యొక్క రూపము. కనుక ద్రైమ స్వరూపమైన భగవంతుని ద్రైమ చేతనే పొందాలి. అందువలన భగవంతునికి గల సమీప్రవామముల లోపల ఒక నామము కాని ప్రధానమైన దన్నారు. అదే సర్వోత్కృష్టమైనది. సజ్జావనంద స్వరూపుడు అన్నారు. సక అనగా సత్యము. సక అనగా ఏకత్రయైవ భజనము. ఈ సత్యము, జ్ఞానము ఏకమై వుండునో అక్కడ ఆనందము వున్నది అవుతుంది. సత్య స్వరూపమైన భగవంతుని సత్యస్వరూపముతోనే పొందాలి. ఏకీ పుష్ట భజనమైన భగ

వంతుని జ్ఞానముతోనే హిందూ. ఆనందమయస్థైర్య భగవంతుని ఆనందము లోనే హిందూ. కనుకనే భగవంతుని హిందూలనుకంటే మనము సత్యమార్గమున వలంబించాలి. ప్రేమ మార్గములో మయాము చెయ్యాలి. భగవంతునితో మనము అంధ్రము కావాలి. ఈ బేధాన్ని దూరము చేసుకోవాలి. అదే యానాటి ప్రాధాన్యత సందేశము.

ప్రేమ స్వరూపులైనా ఎక్కడ గాని, ఎదేశముందు గాని యీ మత బోధములను యీమాత్రము అవకాశము లివ్వకూడదు. మతములు నిర్ములంబయి నేను బోధించబడుతుంటే. మత ద్వేషాన్ని నిర్ములంబ చేయాలి. మిమిమతములను మిరు పోయించండి. మిమిమత సాంప్రదాయము లను మీరు అనుసరించండి. ఒక మతమునకు మరొక మతమునకు మధ్యనున్న ద్వేషము నిర్ములంబ చేయండి. ద్వేషము లేనప్పుడు ప్రేమ మనలో అభివృద్ధి అవుతుంది. ఎప్పుడు ప్రేమ మనలో అభివృద్ధి అయిందో పరమాత్మను మనకు అర్థమౌతుంది. బాధలేకుండా భగవంతుని అర్థమౌచేసుకోవాలి, సాక్షాత్కారం కావాలి, అబసోల్యూట్ కావాలి నోటిలో కోరినంత మాత్రమున ప్రయోజనం లేదు. ప్రేమ ప్రేమ నాయందు నియందు వుండినట్లు వంటిది ఒకే ప్రేమ. ఒకే భగవంతుడు అనే సాక్షాత్కార గుర్తింబాలి. మిరందరు ఎక్కడ చేరటానికి అదాకాటే మూలకారణము. ఆ ప్రేమ అనే వారము అందరిని బంధించి వేస్తుంది. అందరిని విడిగా వేస్తుంది. అందరిని లయం చేస్తుంది. అందరిని ఆడిస్తుంది. ఆనందములో చేరుస్తుంది. కనుక ప్రేమ తత్వన్ని ప్రతి మనమును అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

1990 డిసెంబరు 25వ తేదీ, మంగళవారం, పూర్ణచంద్రలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపదేశం